

காசாசை கொண்டே கலங்குகிற தோஷிநற்
 கல்விகல் லாததோஷி
 கற்றோர் களைக்கண்டு பணியாத தோஷிகெடு
 கயவருற வுற்றதோஷி
 ஆசார மொருசிறிது மில்லாத தோஷிமண்
 ணாசையே கொண்டதோஷி
 ஆசானை நிந்தித்த தோஷியரை நிமிடமு
 மறத்தைநினை யாததோஷி
 பேசாத பேச்சினைப் பேசிடுந் தோஷிவசை
 பேசப் பிறந்ததோஷி
 பீடுடைய வீடுபெற வுள்கினே னெந்தைநின்
 பெரியதிரு வுளமகிழ்ந்து
 தேசோ மயானந்த வாழ்வுதந் தாளரோ
 தித்திக்கு முத்திமுதலே
 தெள்ளறி வெனுஞ்சலதி பொங்குமுள் ளூரில்வளர்
 சிவகப்பிர மணியதேவே.

காச ஆசை கொண்டே கலங்குகிற தோஷி நல்
 கல்வி கல்லாத தோஷி
 கற்றோர்களைக் கண்டு பணியாத தோஷி கெடு
 கயவர் உறவு உற்ற தோஷி
 ஆசாரம் ஒரு சிறிதும் இல்லாத தோஷிமண்
 ஆசையே கொண்ட தோஷி
 ஆசானை நிந்தித்த தோஷி அரைநீட்டமும்
 அறத்தை நினையாத தோஷி

பேசாத பேச்சினைப் பேசீடும் தோஷி வசை
 பேசப் பிறந்த தோஷி
 பீடு உடைய வீடுபெற உள்கினைன் எந்தை நன்
 பெரிய திரு உள மகிழ்ந்து
 தேசோ மய ஆனந்த வாழ்வு தந்து ஆள் அரோ
 தித்திக்கும் முத்தி முதலே
 தெள் அறிவு எனும் சலதி பொங்கும் உள்ஊரில் வளர்
 சீவ சுப்பிரமணிய தேவே.

இனிக்கும் முத்திக்குத் தலைவனே! தெளிந்த அறிவுக் கடல் பொங்கும் இதயம் எனும் அறிவிருக்குந் தலத்தில் எழுந்தருளியுள்ள சிவசுப்பிரமணியக் கடவுளே! நான் காசு ஆசை கொண்டு அதை மேலும் தேடிக் குவிக்க வேண்டுமென்று கலங்கித் திரிகின்ற குற்றமுடையவன்; நல்லொழுக்கமும் பக்தியும் வளர்க்கும் நல்ல கல்வியைக் கல்லாத குற்றமுடையவன்; கற்ற பெரியோர்களைக் கண்டு வணங்காத குற்றமுடையவன்; கேடு செய்யும் கயவரிடம் உறவுகொண்ட குற்றமுடையவன்; நல்லொழுக்கம் ஒரு சிறிதும் இல்லாத குற்றமுடையவன்; மண் ஆசையே கொண்ட குற்றமுடையவன்; தனக்குக் கல்வி கற்பித்த ஆசிரியரையே ஏசின குற்றமுடையவன்; அரை நிமிட நேரமும் அறத்தை நினையாத குற்றமுடையவன்; பேசக்கூடாத பேச்சை எல்லாம் பேசின குற்றமுடையவன்; பிறரை வசை பாடுவதற்கே பிறந்த குற்றமுடையவன்; பெருமையுடைய வீடுபேற்றை அடைய நினைத்தேன் எம் தந்தையே! உனது பெரிய திருவுளம் மகிழ்ந்து ஒளிமய ஆனந்த வாழ்வினை அளித்து அடிமை கொண்டருள்வாயாக!

31

எல்லா மறிந்தவ ரெனைப்போல வுலகின்மிசை
 யெவரென் றறைந்ததோஷி
 எந்நேர முங்குடும் பக்கவலை கொண்டங்கு
 மிங்குமலை கின்றதோஷி
 உல்லாச வீணர்கதை சொல்லியதி லேகட்
 டுரைத்துச் சிரித்ததோஷி
 ஊனுடலை வலியகற் கோட்டையா வெண்ணிநல்
 லுணர்வற்று நின்றதோஷி

நல்லார்கள் பொல்லார்க ளெல்லார்கள் பாலும்வெறி
 நாய்போல் விழுந்ததோஷி
 நல்லவழி கூடும் படிக்குள்கி னேனிந்த
 ஞாலத் துயர்க்கடற்குள்
 செல்லா திழுத்தணைத் தன்பினா லாளரோ
 தித்திக்கு முத்திமுதலே
 தெள்ளறி வெனுஞ்சலதி பொங்குமுள் ஞாரில்வளர்
 சிவசுப்பிர மணியதேவே.

எல்லாம் அறிந்தவர் எனைப் போல உலகின் மிசை
 எவர்என்று அறைந்த தோஷி
 எந்நேரமும் குடும்பக் கவலை கொண்டு அங்கும்
 இங்கும் அலைகின்ற தோஷி
 உல்லாச வீணர்கதை சொல்லி அதிலே
 கட்டுரைத்துச் சிரித்த தோஷி
 ஊண் உடலை வலிய கல் கோட்டையா எண்ணி நல்
 உணர்வற்று நின்ற தோஷி
 நல்லார்கள் பொல்லார்கள் எல்லார்கள்பாலும் வெறி
 நாய்போல் விழுந்த தோஷி
 நல்ல வழி கூடும்படிக்கு உள்கினேன் இந்த
 ஞாலத்துயர் கடற்குள்
 செல்லாது இழுத்து அணைத்து அன்பினால் ஆள் அரோ
 தித்திக்கும் முத்தி முதலே
 தெள் அறிவு எனும் சலதி பொங்கும் உள்ஊரில் வளர்
 சிவ சுப்பிரமணிய தேவே.

இனிக்கும் முத்திக்குத் தலைவனே! தெளிந்த அறிவுக் கடல் பொங்கும் இதயம் எனும் அறிவிருக்குந் தலத்தில் எழுந்தருளியுள்ள சிவசுப்பிரமணியக் கடவுளே! எல்லாம் அறிந்தவர் என்னைப்போல் இவ்வுலகில் வேறு யார் உள்ளனர் எனச் செருக்குற்றுக் கூறிய குற்றமுடையவன்; எப்போதும் குடும்பக் கவலை கொண்டு அங்குமிங்குமாக அலைந்த குற்றமுடையவன்; சிற்றின்ப வேட்கையே கொண்ட வீணர்களின் கதைகளைச் சொல்லி, அவற்றில் என் கற்பனைகளையும் கலந்து வெட்டிச் சிரிப்புச் சிரித்த குற்றமுடையவன்; ஊனுடம்பை வலிய கற்கோட்டையாக நினைத்து நல்லறிவற்று நின்ற குற்றமுடையவன்; நல்ல மனிதர்கள் பொல்லாத மனிதர்கள் ஆகிய எல்லா மேலும் வெறிநாய்போல் பாய்ந்த குற்றமுடையவன்;

நல்ல வழி எனக்குக் கூடும்படிக்கு எண்ணினேன். இந்த உலகத்
துயரக் கடலுக்குள் நான் செல்லாமல் இழுத்து அணைத்து
அன்பினால் அடிமை கொண்டருள்வாயாக! 32

வஞ்சிநிக ருக்கமட மங்கையர்க ளின்பமே
மாவின்ப மென்றதோஷி
வாய்க்குருசி யாகப் புசிப்பதே பேரின்ப
வாழ்வென நினைத்ததோஷி
கஞ்சுளி யணிந்துடற் கண்டைமடி புனைவதே
கண்டபல னென்றதோஷி
கந்தகத் தூரிபரி மளவத்தர் திமிர்வதே
கைகண்ட தென்றதோஷி
அஞ்சலின் றிவ்வுலக வுத்தியி லிருப்பதே
யரியபே றென்றதோஷி
அகடவிக டம்புரிந் துய்வதே யென்றைக்கு
மானந்த மென்றதோஷி
செஞ்சரண மடையவென வுள்கினே னாளரோ
தித்திக்கு முத்திமுதலே
தெள்ளரி வெனுஞ்சலதி பொங்குமுள் ளூரில்வளர்
சிவசுப்பிர மணியதேவே.

வஞ்சி நிகர்உக்கமட மங்கையர்கள் இன்பமே
மா இன்பம் என்ற தோஷி
வாய்க்கு ருசியாகப் புசிப்பதே பேரின்ப
வாழ்வு என நினைத்த தோஷி
கஞ்சுளி அணிந்து உடற் கண்டை மடி புனைவதே
கண்ட பலன் என்ற தோஷி
கந்தகத் தூரி பரிமள அத்தர் திமிர்வதே
கை கண்டது என்ற தோஷி
அஞ்சல் இன்று இவ்வுலக உத்தியில் இருப்பதே
அரிய பேறு என்ற தோஷி
அகடவிகடம் புரிந்து உய்வதே என்றைக்கும்
ஆனந்தம் என்ற தோஷி
செஞ்சரணம் அடைய என உள்கினேன் ஆள் அரோ
தித்திக்கும் முத்தி முதலே
தெள்ளரிவ ளுறும் சலதி பொங்கும் உள்ஊரில் வளர்
சிவ சுப்பிரமணிய தேவே.

இனிக்கும் முத்திக்குத் தலைவனே! தெளிந்த அறிவுக் கடல் பொங்கும் இதயம் எனும் அறிவிருக்குந் தலத்தில் எழுந்தருளியுள்ள சிவசுப்பிரமணியக் கடவுளே! கொடி போன்ற இடையுடைய இளமங்கையர் தரும் இன்பமே பேரின்பம் என்று திரிந்த குற்றமுடையவன்; வாய்க்கு ருசியாகச் சாப்பிடுவதே பேரின்ப வாழ்வென்று நினைத்த குற்றமுடையவன்; உடம்பில் சட்டையும் அரையில் கண்டை வேட்டியும் அணிந்து கொள்வதே கண்ட பலன் என்ற குற்றமுடையவன்; வாசனைப் பொருள், கத்தூரி, மிகுந்த மணமுள்ளவை ஆகியவற்றை உடம்பில் பூசிக்கொண்டு திரிவதே கைகண்ட பலன் என்ற குற்றமுடையவன்; அச்சமின்றி உலகப் போக்கிற்கு ஏற்ப நடப்பதே அரிய பேறு என்ற குற்றமுடையவன்; அகடவிகடம் பண்ணி வாழ்வதே என்றைக்கும் ஆனந்தம் என்ற குற்றமுடையவன்; சிவந்த திருவடிகளை அடையவென்று நினைத்த என்னை அடிமை கொண்டருள்வாயாக!

33

பொருவற்ற தெய்வமெனல் பொய்யென்ற தோஷியறி
 பூதமெய் யென்றதோஷி
 புரிவினைப் பிறவியெனல் பொய்யென்ற தோஷியுயிர்
 புதிதுமெய் யென்றதோஷி
 மருளிலா வறிவுநெறி பொய்யென்ற தோஷிசக
 மார்க்கமெய் யென்றதோஷி
 மங்காத முத்தியெனல் பொய்யென்ற தோஷியுயிர்
 மாய்தன்மெய் யென்றதோஷி
 தூரியரது வேதகலை பொய்யென்ற தோஷியென்
 சொற்கண்மெய் யென்றதோஷி
 தோன்றியழி கின்றநிலை மேலறிய வென்றே
 தொடர்ந்தே னயர்ந்தவினைகள்
 திருவருளி னாலிரிய வன்புசெய் தாளரோ
 தித்திக்கு முத்திமுதலே
 தெள்ளறி வெனுஞ்சலதி பொங்குமுள் னூரில்வளர்
 சிவசுப்பிர மணியதேவே.

பொருவு அற்ற தெய்வம் எனல் பொய் என்ற தோஷி அறி
 பூதம் மெய் என்ற தோஷி
 புரிவினைப் பிறவி எனல் பொய் என்ற தோஷி உயிர்
 புதிது மெய் என்ற தோஷி

மருள் இலா அறிவு நெறி பொய் என்ற தோஷி சக
 மார்க்கம் மெய் என்ற தோஷி
 மங்காத முத்தி எனல் பொய் என்ற தோஷி உயிர்
 மாய்தல் மெய் என்ற தோஷி
 துரியரது வேதகலை பொய் என்ற தோஷி என்
 சொற்கள் மெய் என்ற தோஷி
 தோன்றி அழிகின்ற நிலை மேல் அறிய என்றே
 தொடர்ந்தேன் அயர்ந்த வினைகள்
 திருவருளினால் இரிய அன்பு செய்து ஆள் அரோ
 தித்திக்கும் முத்தி முதலே
 தெள்அறிவு எனும் சலதி பொங்கும் உள்ஊரில் வளர்
 சீவ சுப்பிரமணிய தேவே.

இனிக்கும் முத்திக்குத் தலைவனே! தெளிந்த அறிவுக் கடல்
 பொங்கும் இதயமெனும் அறிவிருக்கும் தலத்தில் எழுந்தருளியுள்ள
 சிவசுப்பிரமணியக் கடவுளே! கந்தவேளை ஒப்பற்ற தெய்வம்
 என்று கூறுதல் பொய் என்ற குற்றமுடையவன்; அறியப்படும்
 ஐம்பூதங்களே மெய்யானவை என்ற குற்றமுடையவன்; செய்யும்
 வினையினால் ஒருவருக்குப் பிறவி உண்டாகிறது என்ற கருத்தை
 மெய் என்ற குற்றமுடையவன்; உயிர் புதிதாகப் படைக்கப்பட்டது என்ற
 கருத்தை மெய் என்ற குற்றமுடையவன்; உலக நடையை உண்மை
 என்ற குற்றமுடையவன். அழியாத முத்தியைப் பொய் என்ற
 குற்றமுடையவன்; உயிர் இறந்துவிடும் என்ற கருத்தை மெய் என்ற
 குற்றமுடையவன்; துரியர்களின் (ஞானிகள்) வேத கலையைப்
 பொய் என்ற குற்றம் உடையவன்; தான் கூறுவன மெய் என்ற
 குற்றமுடையவன்; உயிரும் உலகும் தோன்றி அழிகின்ற நிலையைக்
 கடந்துள்ளதை அறிய என்று உன்னைத் தொடர்ந்தேன். செய்த
 வினைகள் எல்லாம் திருவருள் அருளினால் நீங்கப் பெற அன்பு
 செய்து அடிமை கொண்டருள்வாயாக!

34

வேதாக மங்களல் லாதபுன் கதைகளை
 விரும்பிப் படித்ததோஷி
 வேசையர்க ளாசைகொண் டாசையை யழித்துள்ள
 வெட்கமுங் கெட்டதோஷி
 மாதரார் மிதுனித்த மார்க்கவகை சொலிவீணர்
 மகிழ்கான் மகிழ்ந்ததோஷி
 வாசமலர் கொண்டையிற் சூடித் தெருத்தோறு
 மதிகெட் டலைந்ததோஷி

கோதுறுங் குத்திரம் புரிவோ ரெவர்க்குமொரு
 குருவா யிருந்ததோஷி
 குறைவற்ற கைவல்லிய முறவுள்கி னேனெண்
 குணம்பெருகு பரதெய்வமே
 த்தெலா மோட்டிவழி காட்டியெனை யாளரோ
 தித்திக்கு முத்திமுதலே
 தெள்ளறி வெணுஞ்சலதி பொங்குமுள் னூரில்வளர்
 சிவசுப்பிர மணியதேவே.

வேத ஆகமங்கள் அல்லாத புன் கதைகளை
 விரும்பிப் படித்த தோஷி
 வேசையர்கள் ஆசை கொண்டு ஆசையை அழித்து உள்ள
 வெட்கமும் கெட்ட தோஷி
 மாதரார் மீதுனித்த மார்க்க வகை சொலி வீணர்
 மகிழ்கான் மகிழ்ந்த தோஷி
 வாசமலர் கொண்டையில் சூடித் தெருத்தோறும்
 மதிகெட்டு அலைந்த தோஷி
 கோது உறும் குத்திரம் புரிவோர் எவர்க்கும் ஒரு
 குருவாய் இருந்த தோஷி
 குறைவு அற்ற கைவல்லியம் உற உள்கினேன் என்
 குணம்பெருகு பர தெய்வமே
 த்துளலாம் ஒட்டி வழி காட்டி எனை ஆள் அரோ
 தித்திக்கும் முத்தி முதலே
 தெள்அறிவு னனும் சலதி பொங்கும் உள்ஊரில் வளர்
 சிவ சுப்பிரமணிய தேவே.

இனிக்கும் முத்திக்குத் தலைவனே! தெளிந்த அறிவுக் கடல்
 பொங்கும் இதயம் எனும் அறிவிருக்குந் தலத்தில் எழுந்தருளியுள்ள
 சிவசுப்பிரமணியக் கடவுளே! வேதாகமங்கள் அல்லாத இழிவான
 கதைகளை விரும்பிப் படித்த குற்றமுடையவன்; விலைமாதர்கள்
 மீது ஆசைகொண்டு காசை அழித்து வெட்கமும் கெட்ட
 குற்றமுடையவன்; பெண்களைப் புணர்ந்த வகைகளை எல்லாம்
 சொல்லி வீணர்கள் மகிழ்கின்றபோது, அவர்களுடன் சேர்ந்து
 மகிழ்ந்த குற்றமுடையவன்; மணமுள்ள மலர்களைக் கொண்டையில்
 சூடித் தெருத்தோறும் அறிவு கெட்டு அலைந்த குற்றமுடையவன்;
 குற்றத்தைத் தரும் வஞ்சனை செய்வோர் எவர்க்கும் ஒரு
 குருவாய் இருந்த குற்றமுடையவன்; குறைவற்ற முத்தியைப் பெற

நினைத்தேன். என் குணம் உள்ள மேலான தெய்வமே! என்
தீமைகளையெல்லாம் ஒழித்து வழிகாட்டி என்னை அடிமை
கொண்டருள்வாயாக!

35

வையத்து மாந்தரை யடக்கிநாம் வாழ்வென
மந்திரங் கற்றதோஷி
மதிலேறி யுட்குதித் தொருவரறி யாதுகர
வடமிக விழைத்ததோஷி
ஐயோ வெனாவலற வகதிக ளகம்புக்
கதட்டிப் பறித்ததோஷி
ஆருக்கு மஞ்சாத மிண்டனா கத்திரிந்
தறிவழகு கெட்டதோஷி
பொய்யிற் பிழைக்குநர்கள் செய்கைக் கிணங்கியே
புகழ்சிறிது மற்றதோஷி
பூரணா னந்தநிலை யறவுள்கி னேனிளிப்
பொய்யாத குற்றேவறான்
செய்யும் படிக்குநனி செய்தென்று மாளரோ
தித்திக்கு முத்திமுதலே
தெள்ளறி வெனுஞ்சலதி பொங்குமுள் னூரில்வளர்
சிவகப்பிர மணியதேவே.

வையத்து மாந்தரை அடக்கி நாம் வாழ என
மந்திரம் கற்ற தோஷி
மதில் ஏறி உள்குதித்து ஒருவர் அறியாது கர
வடமிக இழைத்த தோஷி
ஐயோ எனா அலற அகதிகள் அகம் புக்கு
அதட்டிப் பறித்த தோஷி
ஆருக்கும் அஞ்சாத மிண்டனாகத் திரிந்து
அறிவு அழகு கெட்ட தோஷி
பொய்யில் பிழைக்குநர்கள் செய்கைக்கு இணங்கியே
புகழ் சிறிதும் அற்ற தோஷி
பூரண ஆனந்த நிலையற உள்ளினை இனிப்
பொய்யாத குற்றேவல் தான்
செய்யும் படிக்கு நனி செய்து என்றும் ஆள் அரோ
தித்திக்கும் முத்தி முதலே
தெள்ளறிவு எனும் சலதி பொங்கும் உள்ஊரில் வளர்
சிவ சுப்பிரமணிய தேவே.

இனிக்கும் முத்திக்குத் தலைவனே! தெளிந்த அறிவுக் கடல் பொங்கும் இதயம் எனும் அறிவிருக்குந் தலத்தில் எழுந்தருளியுள்ள சிவசுப்பிரமணியக் கடவுளே! இந்த உலகில் உள்ள மக்களையெல்லாம் தான் அதிகாரத்துடனும் செல்வத்துடனும் அடக்கி ஆள வேண்டும் என்று அதற்கான இழிவான மந்திரங்களைக் கற்ற குற்றமுடையவன்; பிறர் வீட்டுச் சுவரில் ஏறிக் குதித்து அவர் வீடு புகுந்து பல பொருட்களை வீட்டார் அறியாதபடிக் களவு செய்த குற்றமுடையவன்; ஐயோ என்ற அலறும்படி ஆதரவற்றவர்களின் வீடு புகுந்து அவர்களை அதட்டிப் பொருளைப் பறித்த குற்றமுடையவன்; யாருக்கும் அஞ்சாத நெஞ்சமுத்தமுடையவனாகத் திரிந்து அறிவும் அழகும் கெட்ட குற்றமுடையவன்; பொய் சொல்லிப் பிழைப்பவர்கள் செய்கைக்கு ஒத்து வாழ்ந்து புகழ் சிறிதும் இல்லாத குற்றமுடையவன்; பூரணமான ஆனந்த நிலைபெற நினைத்தேன். ஆகையால் இனிப் பொய்யாத குற்றவேல்களை உனக்குச் செய்யும்படிக்கு நன்கு செய்து என்னை அடிமை கொண்டருள்வாயாக!

36

பேய்களைப் பூசைசெய் ததுவிதுசெய் வேனென்று

பேசித் திரிந்ததோஷி

பெரியோர்களுள்தி சொல்லியிற் புலியினது

பெற்றியே கொண்டதோஷி

வாய்மதம் பேசியா காவல் லிடும்பரொடு

வழிநடந் திட்டதோஷி

வாங்கிய கடன்கொடா மல்வழக் கிட்டதனை

வாங்கவிலை யென்றதோஷி

தாய்தந்தை முதலியோர் தமையிகழ்ந் தொழியாத

சஞ்சலங் கொண்டதோஷி

தருமத்தை விற்றுண்ட தோஷிநா னாகலிற்

றகவுடைய வருள்பெருக்கிச்

சேயென வணைத்தா தரித்தருளி யாளரோ

தித்திக்கு முத்திமுதலே

தெள்ளறி வெனுஞ்சலதி பொங்குமுள் ளூரில்வளர்

சிவசுப்பிர மணியதேவே.

பேய்களைப் பூசை செய்து அது இது செய்வேன் என்று

பேசித் திரிந்த தோஷி

பெரியோர்கள் நால் நீதி சொல்லீஇல் புலியினது

பெற்றியே கொண்ட தோஷி

வாய் மதம் பேசி ஆகா வல் இடும்பரோடு
 வழி நடந்திட்ட தோஷி
 வாங்கிய கடன் கொடாமல் வழக்கீட்டு அதனை
 வாங்கவில்லை என்ற தோஷி
 தாய் தந்தை முதலியோர் தமை இகழ்ந்து ஒழியாத
 சஞ்சலம் கொண்ட தோஷி
 தருமத்தை விற்று உண்ட தோஷி நான் ஆகலில்
 தகவுடைய அருள் பெருக்கிச்
 சேய் என அணைத்து ஆதரித்து அருளி ஆள் அரோ
 தித்திக்கும் முத்தி முதலே
 தெள்அறிவு எனும் சலதி பொங்கும் உள்ஊரில் வளர்
 சீவ சுப்பிரமணிய தேவே.

இனிக்கும் முத்திக்குத் தலைவனே! தெளிந்த அறிவுக் கடல் பொங்கும் இதயமெனும் அறிவிருக்கும் தலத்தில் எழுந்தருளியுள்ள சிவசுப்பிரமணியக் கடவுளே! பேய், முனி முதலிய சிறு தேவதைகளை வழிபட்டு, அப்படிச் செய்துவிடுவேன் இப்படிச் செய்துவிடுவேன் என்று பிறர் அஞ்சும்படிப் பேசித் திரிந்த குற்றமுடையவன்; நூல்கள் கூறும் நீதிகளைப் பெரியோர்கள் சொன்னால் அவற்றைக் கேட்டும் பூனைபோல் நடந்துகொண்ட குற்றமுடையவன்; பூனை இரவில் பதுங்கிப் பதுங்கித் தன் இரையான எலியைப் பிடித்துக் கொண்டு தின்னும்; (பகலில் ஒன்றும் தெரியாத சாதுபோல் வீட்டில் கொடுக்கும் பால், தயிர் சாதம் ஆகியவற்றைச் சாப்பிட்டுவிட்டு ஒரு மூலையில் தூங்கும்; பூனை போல் இரட்டை வாழ்க்கை நடத்துவோர் இரவில் வேசையர் உறவு, சூது, களவு எனத் திரிந்துவிட்டுப் பகலில் சாதுபோல் நடந்து கொள்வர்; அதனால் அவரை இற்புலி என்றார்.) வாய் மதம் பேசி எவ்விதமும் பொருந்தாத வலிய தீயவர்களுடன் அவர் செல்லும் போக்கில் சென்று குற்றம்புரிந்தவன்; ஒருவரிடம் வாங்கிய கடனை நீதிமன்றத்தில் வழக்குப் போட்டு அதனை வாங்கவே இல்லை என்று கூறிய குற்றமுடையவன்; தாய் தந்தையர் முதலியோர்களை இகழ்ந்து பேசி ஒழியாத துன்பம் கொண்ட குற்றமுடையவன்; தருமத்தையே விலை பேசி விற்று வாழ்க்கை நடத்தினவன். ஆகையினால் பெருமையான அருளைப் பெருக்கி என்னை உன் குழந்தையென அன்புடன் அணைத்து ஆதரித்து அடிமை கொண்டருள்வாயாக!

நன்னெறியி னின்றபணி கின்றவடி யார்சொத்தை
 நட்டமது செய்ததோஷி
 நாடோறு நாய்போ லலைந்துபொரு ளாசையா
 னானைக் கழித்ததோஷி
 தன்னிலைமை தனைநினைந் தெந்நேர முந்திவ்விய
 சஞ்சல மிலாததோஷி
 தவமிழைப் போர்களை யிழைக்கவொட் டாமற்
 றடுத்துமகிழ் வற்றதோஷி
 கன்னியர் குழுக்கண்டு கைவீசி நடைதந்து
 காதலொடு சென்றதோஷி
 கருணைவிண் ணானந்த முறவுள்கி னேனினது
 கழன்முண்ட கத்தையெனது
 சென்னியிற் சூட்டுவித் தடிமைகொண் டாளரோ
 தித்திக்கு முத்திமுதலே
 தெள்ளறி வெனுஞ்சலதி பொங்குமுள் ளூரில்வளர்
 சிவசுப்பிர மணியதேவே.

நன் நெறியில் நின்று பணிகின்ற அடியார் சொத்தை
 நட்டம் அது செய்த தோஷி
 நாள்தோறும் நாய்போல் அலைந்து பொருள் ஆசையால்
 நாளைக் கழித்த தோஷி
 தன் நிலைமைதனை நினைந்து எந்நேரமும் தீவ்விய
 சஞ்சலம் இலாத தோஷி
 தவம் இழைப் போர்களை இழைக்க ஒட்டாமல்
 தடுத்து மகிழ்வுஉற்ற தோஷி
 கன்னியர் குழுக்கண்டு கைவீசி நடை தந்து
 காதலொடு சென்ற தோஷி
 கருணை விண் ஆனந்தம் உற உள்கினேன் நினது
 கழல் முண்டகத்தை எனது
 சென்னியில் சூட்டுவித்து அடிமை கொண்டு ஆள் அரோ
 தித்திக்கும் முத்தி முதலே
 தெள்அறிவு எனும் சலதி பொங்கும் உள்ஊரில் வளர்
 சிவ சுப்பிரமணிய தேவே.

இனிக்கும் முத்திக்குத் தலைவனே! தெளிந்த அறிவுக் கடல் பொங்கும் இதயம் எனும் அறிவிருக்குந் தலத்தில் எழுந்தருளியுள்ள

சிவசுப்பிரமணியக் கடவுளே! நல்ல ஒழுக்கத்தில் நின்று இறைவனாகிய உன்னை வணங்கி வாழும் அடியார்களின் சொத்தை, நட்டம் அடையும்படிச் செய்த குற்றமுடையவன்; பொருளாசையால் நாள்தோறும் ஒரு இழிந்த நாயைப்போல் அலைந்து வாழ்நாளை வீண் நாளாகக் கழித்த குற்றமுடையவன்; தன் வாழ்க்கையைப் பற்றியே நினைத்து எந்த நேரமும் தெய்வ வாழ்க்கை பற்றிக் கவலைப்படாத குற்றமுடையவன்; தவம் செய்வோர்களை அதனைச் செய்யவிடாமல் தடுத்து இன்பம் கண்ட குற்றமுடையவன்; கன்னிப் பெண்கள் கூட்டத்தைக் கண்டு அவர்கள் காணுமாறு மிடுக்குடன் இரண்டுகைகளையும் வீசி நடந்து காமக் குறிப்புடன் சென்ற குற்றமுடையவன்; கருணை ஆகாச ஆனந்தம் பெற நினைத்தேன். ஆகையினால் உனது திருவடித் தாமரை மலரை என்னுடைய தலையில் சூட்டுவித்து அடிமை கொண்டருள்வாயாக!

38

எங்கண்மத முங்கண்மத மென்றுபல திறவாத
மிட்டறிவை விட்டதோஷி
இதுதெய்வ மதுதெய்வ மென்றுநிலை கொள்ளாம
லீடழிந் திட்டதோஷி
கொங்கைநிமிர் மங்கையரை யுற்றுற்று நோக்கிவிழி
குருடுபட் பட்டுள்ளதோஷி
குடிகார ரோடுகட் கூடிக் குடித்துக்
குலாவித் திரிந்ததோஷி
கங்குல்பக லுள்ளீர மின்றியுயிர் வதைசெய்து
கறிசமைத் துண்டதோஷி
காவலரை வஞ்சித்த தோஷிநா னாகலிற்
கருணைகொண் டமுதர்புகழுஞ்
செங்கழன் மதர்ப்பினை யளித்தென்று மாளரோ
தித்திக்கு முத்திமுதலே
தெள்ளறி வெனுஞ்சலதி பொங்குமுள் ளூரில்வளர்
சிவசுப்பிர மணியதேவே.

எங்கள் மதம் உங்கள் மதம் என்று பல திறவாதம்

இட்டு அறிவை விட்ட தோஷி

இது தெய்வம் அது தெய்வம் என்று நிலை கொள்ளாமல்

ஈடு அழித்திட்ட தோஷி

கொங்கை நிமிர் மங்கையரை உற்று உற்று நோக்கி விழி
 குருடுபட்டு உள்ள தோஷி
 குடிகாரரோடு கள் கூடிக் குடித்துக்
 குலாவித் திரிந்த தோஷி
 கங்குல் பகல் உள் ஈரம் இன்றி உயிர்வதை செய்து
 கறி சமைத்து உண்ட தோஷி
 காவலரை வஞ்சித்த தோஷி நான் ஆகலில்
 கருணை கொண்டு அமுதர் புகழும்
 செங்கழல் மதர்ப்பிணை அளித்து என்றும் ஆள் அரோ
 தித்திக்கும் முத்தி முதலே
 தெள்அறிவு எனும் சலதி பொங்கும் உள்ஊரில் வளர்
 சிவசுப்பிரமணிய தேவே.

இனிக்கும் முத்திக்குத் தலைவனே! தெளிந்த அறிவுக் கடல் பொங்கும் இதயம் எனும் அறிவிருக்குந் தலத்தில் எழுந்தருளியுள்ள சிவசுப்பிரமணியக் கடவுளே! இது எங்கள் மதம் என்று தருக்கியும், அது உங்கள் மதம் என்று இகழ்ந்தும் பலவிதமான வாதம் செய்து அறிவிழந்த குற்றமுடையவன்; இது என் தெய்வம் அது என் தெய்வம் என்ற ஒரு தெய்வத்திடமும் நிலையாக பத்தி கொள்ளாமல் பெருமையழிந்த குற்றமுடையவன்; கொங்கைகள் நிமிர்ந்துள்ள மங்கையரை உற்று உற்றுப் பார்த்து அறிவுக் கண் குருடான குற்றமுடையவன்; குடிகாரர்களுடன் கூடிக்கொண்டுகள்ளைக் குடித்து அவருடன் குலாவித் திரிந்த குற்றமுடையவன்; இரவு பகலாக மனத்தில் சிறிதும் இரக்கமின்றி உயிர்களைக் கொன்று கறி சமைத்து உண்ட குற்றமுடையவன்; என்னைக் காத்துவரும் காவலரான அரசனை ஏமாற்றிய குற்றமுடையவன்; இத்தனை குற்றங்களையும் செய்தவன் நான் என்பதால், கருணைகொண்டு தேவர்கள் புகழும் சிவந்த உனது திருவடியில் வைத்து அடிமை கொண்டருள்வாயாக! 39

துட்டத் தனங்கட்கு வித்தான தோஷிநர
 துதிசதாசெய்ததோஷி
 சுந்தரி களைப்புணர வசியமது தேடித்
 துரும்பா மெலிந்ததோஷி
 கட்டுக் கடங்காத பட்டிமா டொப்பவே
 கண்டபடி சென்றதோஷி
 காலிகளின் மேலிருஞ் சமைவைத் தடித்துண்டு
 கருணையை யிழந்ததோஷி

மட்டற்ற மித்தைகளை வட்டிக் களித்துநிதம்
 வர்த்தக மிழைத்ததோஷி
 மாகதி பெறற்காய நெறிதன்னை நேடினேன்
 மனமுவத் தருள்வழியில்வாழ்
 சிட்டனிவ னென்றுதிரு வடிகொடுத்தாளரோ
 தித்திக்கு முத்திமுதலே
 தெள்ளறி வெனுஞ்சலதி பொங்குமுள் னூரில்வளர்
 சிவசுப்பிர மணியதேவே.

துட்டத் தனங்கட்கு வித்தான தோஷி நர
 துதி சதா செய்த தோஷி
 சுந்தரி களைப் புணர வசியம் அது தேடித்
 தரும்பாய் மெலிந்த தோஷி
 கட்டுக்கு அடங்காத பட்டி மாடு ஒப்பவே
 கண்டபடி சென்ற தோஷி
 காலிகளின் மேல் இரும் கமை வைத்து அடித்து உண்டு
 கருணையை இழந்த தோஷி
 மட்டற்ற மித்தைகளை வட்டிக்கு அளித்து நிதம்
 வர்த்தகம் இழைத்த தோஷி
 மாகதி பெறற்குஆய நெறிதன்னை நேடினேன்
 மனம் உவந்து அருள் வழியில் வாழ்
 சிட்டன் இவன் என்று திருவடி கொடுத்து ஆள் அரோ
 தித்திக்கும் முத்தி முதலே
 தெள்அறிவு னறாம் சலதி பொங்கும் உள்ணரில் வளர்
 சிவ சுப்பிரமணிய தேவே.

இனிக்கும் முத்திக்குத் தலைவனே! தெளிந்த அறிவுக் கடல் பொங்கும் இதயம் எனும் அறிவிருக்குந் தலத்தில் எழுந்தருளியுள்ள சிவசுப்பிரமணியக் கடவுளே! தீய செயல்களுக்கு மூலமாக உள்ள குற்றமுடையவன்; தகுதியற்ற மனிதர்களைச் சதா புகழ்ந்து கூறிய குற்றமுடையவன்; அழகான பெண்களைப் புணர வசிய மருந்து தேடி அலைந்து உடம்பு துரும்புபோல் மெலிந்த குற்றமுடையவன்; கட்டிப் போடுவதற்கு அடங்காத பட்டி மாடு போல் கண்டபடித் திரிந்த குற்றமுடையவன்; நாற்கால் உடைய, மாடு, குதிரை, கழுதை போன்றவற்றின் முதுகில் பெரும் சுமையைச் சுமத்தி, அடித்துத் துன்புறுத்தி அவற்றை விரைவாக நடக்கும்படிச் செய்து பொருள் ஈட்டிக் கருணையை இழந்த குற்றமுடையவன்; எண்ணற்ற

பொய்களை இலாபம் கருதிப் பேசிப் பொய்வாணிகம் செய்த
 குற்றமுடையவன்; உயர்ந்த கதி பெறுவதற்கான வழிமுறையை
 நாடினான். அருள் வழியில் வாழும் அடியவன் இவன் என்று
 மனம் உவந்து, உனது திருவடியைக் கொடுத்து அடிமை
 கொண்டருள்வாயாக!